

*İslâm Ve Kültürümüz'ün Gerçekliği Ve Eşsizliği
ortada iken*
ŞU LÂİKLİK, NE KADAR DA ZARARLI UYGULANMIŞ!

Prof. Dr. Mustafa TEMİZ^δ
5.12.2019

*Akil ve mantığa dayandırarak bilimsel olarak da incelediğimizde,
her nefes alışverişimiz bile her an,
İslâm Ve Kültürümüz'ün gerçekliğini açıkça haykırmaktadır...*

*Allah âdın zikredelim evvelâ,
Vâcib oldur cümle işte her kulâ.
Allah âdın her kim ol evvel anâ,
Her işi âsân eder Allah ona.*
Mevlidi Şerif'ten

*AllâhüTeâlâ'nın,
“Allah”
Özel İsmi ne kadar sırlar içeriyor...*

*‘Allah’ ismi,
gerçek yaratıcının zat yâni özel ismidir. Dünyâ târihinde bu isimle
çağrılan,
bir başka varlık olmamıştır ve de olmayacaktır.*

*Allah'ın (CC) bu özel ismi gerçekten,
târihte hiç bir varlığa isim olarak verilmemiştir.*

Bu nedenle,

^δ Yazar, *particilik taassubunu* reddeder, **Türkiye Gemisi**'nin batmamasının garantisinin, İslâmî istikâmet doğrultusundaki çalış-malarda olduğuna inanır ve bu nedenle İslâmî istikâmeti benimseyenlerin tarafındadır. Yazar hakkında daha fazla bilgilenmek isteyenler, aşağıdaki internet adresini **tıklayabilirler**:
[http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20\(Yalnızca%20çocuksz%2031.07.2015\).pdf](http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20(Yalnızca%20çocuksz%2031.07.2015).pdf)

Allah (CC) ismi, bundan sonra da, bir başkası için kullanılamayacaktır¹.

*Allah (CC) özel ismi,
ifâde ettiği ilâhî mânasıyla,
yalnız Allah'a (CC) âittir. Hiçbir kelime,
bu ismin mânasını ve içeriğini ifâde gücüne sâhip değildir.*

*Ancak,
Türkçe'de Tanrı, Farsça'da Hudâ, İngilizce'de God,
Fransızca'da Dieu gibi,
muhtelif dillerde,
O'nun ayrı ayrı telaffuzlarda isimleri olabilir.
Bunların her biri,
'Allah' gibi,
özel isim değildir;
ilâh, rab ya da mâ'bud gibi,
cins isimdir.*

O'nun, "Esmâ ül Hüsnâ" adı verilen, başka sayısız güzel isimleri de vardır.

*Bu en yüce ve en büyük yaratıcının güzel isimlerini ve eksiksiz
sıfatlarını bize
Kur'ân'ı Kerîm tanıtmıştır.*

*Allah'ın (CC) bu tanıtılanların dışında,
sırf melekler tarafından bilinen, sayısız güzel isimleri daha
bulunuyor...*

*Kur'ân'ı Kerîm,
ayrıca insanların, özellikle de,
Müslümanların ve bütün kâinatın,
Allah'a (CC) olan, ilgi ve alâkalarını da bildirir.*

¹ Meryem Sûresi, âyet 65: "O, bütün göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rab'bidir; o halde O'na ibâdet et ve ibâdetine sebatla sabret! Hiç sen O'na bir adaş bilir misin?"

Bundan dolayı,
'Allah' diye adlandırılan, en büyük ve en yüce Zat,
Evren'in meydana gelmesinde, devâmında ve olgunlaşmasında
bir ilk sebep olduğu gibi,
'Allah' yüce ismi,
Elmalılı Hamdi Yazır'a göre,
ilim ve irfan için de, dilimizde özel ve yüce bir başlangıç
oluşturmaktadır.

Meselâ,
işe başlamadan önce "İnşAllah",
işe başlarken "Bismillah",
şaşırsak "Allah Allah",
kendimize güvenirse "EvelAllah",
azmederse "AlimAllah",
bir işten vazgeçerse "EyvAllah",
işin sonuna kadar gitmek istersek "YâAllah",
bir şeyi taahhüt edersek "Vallah Billah",
canımızı sıkarlarsa "FesuphânAllah",
daha da sıkarlarsa "HasbünAllah",
pes edersek "İllAllah",
işe coşku ve heyecanla sarılırsak "Allah, Allah, Allah...",
işini başarıyla bitirince "MâşAllah",
eğer işi başaramazsak "HayAllah"
demiyor muyuz?

Başta nedensellik² yâni "kozalite" olmak üzere,
bütün kânunlar;
Evren'de bulunan.
madde, kuvvet, hareket, durgunluk, uzaklık, zaman, dünyâ, insan
zihni, doğruluk, güzellik, çirkinlik, iyilik, ahlâk; varlık
ve daha bunlara benzer nice kavramların her biri,

² Temiz, M., *Müslümanlar İle Ateistler (Yine De Kaybedenler)*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi,
[http://mtemiz.com/bilim/MÜSLÜMANLAR%20İLE%20ATEİSTLER%20\(YİNE%20DE%20KAYBEDENLER\)%20.pdf](http://mtemiz.com/bilim/MÜSLÜMANLAR%20İLE%20ATEİSTLER%20(YİNE%20DE%20KAYBEDENLER)%20.pdf) YA DA
[http://mtemiz.com/bilim/MÜSLÜMANLAR%20İLE%20ATEİSTLER%20\(YİNE%20DE%20KAYBEDENLER\)%20.docx](http://mtemiz.com/bilim/MÜSLÜMANLAR%20İLE%20ATEİSTLER%20(YİNE%20DE%20KAYBEDENLER)%20.docx), En Son Erişim Tarihi: 03.11.2013.

Yüce Allah'ın (CC) birer tecellîsinin sonucudurlar.

*Bilim, teknoloji ve sanât, ilk plânda varlığın mânasını,
nedenselliğin gerçekliğini açıklar.
Varlığın mânasını düşündürmeden, nedensellik oranının gerçek
olduğunu kabul ettirmeden,
bize en küçük bir gerçek bildirebilen, hiçbir bilim, teknoloji ve
sanât yoktur.*

*Bilim, teknoloji ve sanâtın özü,
Elmalılı Hamdi Yazır'a göre, 'Şu, şunun içindir.' esâsı şeklinde
özetlenmektedir / özetlenebiliyor...*

*İşte bütün ilimlerin çalıştığı hedef budur.
Bütün bu varlık, gerçeklik ve nedensellik ilişkileri,
bütün bilim, teknoloji ve sanâtlara, yâni daha da kısa söylemek
gerekirse,
bütün ilim ve sanâtlara hâkim olan, düşünme ve doğruluk
prensipleridirler.*

*İnsanlık açısından mümkün olan gerçeklerin üstünde,
varlığı kaçınılamaz yâni mecbûrî
ya da zarûrî olan 'Hak*',
gerek varlığımızın, gerekse ilmimizin ilk başlangıç noktası ve ilk
sebebidir.
'Allah',
'Hak'ın özel ismidir.*

*Evren'de meydana gelen,
büyük, küçük,
maddî ve mânevî her olay,
Allâhü Teâlâ'nın, yâni en yüce gerçek olan,
Hak Teâlâ'nın dilemesi ve tecellîsiyle meydana gelmektedir.*

* Hak, varlığı değişmeden duran (Gerçek) anlamındadır.

Özellikle,
insânî boyutta da insan üzerinde etkili olan, insanı kendine çeken,
hiçbir şey düşünülemez ki,
onun perde arkasında, Allah 'ın (CC) dilemesi bulunmasın...

İnsanların çoğu,
lâikliğin kabul edilmesiyle, büyük bir yanılığa düşerek,
özellikle,
insânî boyuttaki her türlü ilişki ve olaylar dâhil olmak üzere,
maddî ve mânevi bütün olaylarla ilgili olarak;
Allah 'ın (CC) koyduğu davranış sınırları üzerindeki dilemesinin
ve etkisinin kalktığını zannediyorlar...

Orta Öğretim 'deyken bir beden eğitimi hocamızın,
“Lâikliği kabul ederek dinî hükümleri kaldırdık” biçimindeki bir
açıklamasını da dikkate aldığımızda,
lâikliğin ne kadar tahripkâr sonuçlara işâret ettiğini,
bunca uygulamaları da gördükten sonra,
bu gün daha iyi idrak edebiliyor(z)m...

Bu yanılığ,
“Yer Çekimi kaldırılmıştır.”
demek gibi bir şeydir.
Buna inananlar,
İstanbul Boğazı 'ndaki Fâtiht Sultan Mehmet Köprüsü 'nden
atlasınlar da,
Yer Çekimi kaldırılmış mı, hele bir görelim!

Allah 'ın (CC) koyduğu emir ve yasakların lâiklikle kalktığı
yanılığ,
ancak mevcut olan,
câhillik veyâ bilgisizliği daha da artırmıştır.

Sonuç olarak,
Yüce Allah CC),varlığı zarûrî olan öyle bir zattır ki,

*gerek nesnel ve gerekse öznel varlığımızın bütün faaliyet ve
gidişâtında,
O'nun varlığının zarûreti apaçık bir şekilde,
görölmektedir.*

*Allah'ın (CC) bilinen isimleri, vahiy yoluyla bildirilmiş
olanlardan ibârettir.*

*Elmahlı Hamdi Yazır diyor ki:
“Yüce ‘Allah’ ismi,
bütün duygu ve düşüncelerimizin ilk şartı olan tek, derin ve gizli
bir duygunun,
doğrudan doğruya görünen ve görünmeyen varlıkların
birleştikleri noktada,
sırf O'nun zâtı için bir parıltı hâlinde gösterilen özel bir isimdir.
Bu isim,
Allah'ın (CC) zâtının mânasını zihinde hatırlatır ya da temsil
eder.*

*Telâffuz edildiğinde, akıl ve zihin özel isimden mânaya, mânadan
tekrar özel isme geçer / geçebilir. “*

*Yâni,
‘Allah’ özel ismi anıldığında akla,
insanın kendisine hakkiyle tapacağı yüce zat gelir.
Ya da bütün eksiksizlik ve olgunluk vasıflarına sâhip olan ve
bizzat kendisine tapılıp kulluk yapılacak olan,
zarûrî yüce varlık düşünöldüğünde,
akla Allah (CC) özel ismi gelir.*

*Bu sûretle Allah (CC) ismiyle,
bizzat O'nun kendi varlığını anlarız.*

*Başka bir ifâdeyle,
bu isim ile isimlendirilen varlığın, aynı zât olduğu ortaya
çıkıyor...*

İmam Fahreddin Râzî:
“Allah kelimesi yüce Allah’ın (CC) özel ismidir ve
aslında başka bir kelimedenden türememiştir.
İmam Halil bin Ahmed ve Sibeveyh, usul âlimleri ve İslâm
hukukçularının hepsi bu görüştedirler³.“
demektedir.

‘Allah’ ismi,
başlangıçtan îtibâren, özel bir isim olarak kullanılmıştır.

Ve yüce Allah’ın (CC) zâtı,
bütün isimlerden ve vasıflardan önce bulunduğu gibi,
‘Allah’ ismi de öyledir.
‘Allah’ ismi,
ilâhlık vasfından değil,
ilâhlık ve mâbûdiyet yâni tapılmaya lâayık olma vasfı,
‘Allah’ isminden alınmıştır.

‘Allah’ ibâdet edilen zat olduğu için
Allah değil;
Allah olduğu için kendisine ibâdet ediliyor.
Onun
‘Allah’lığı başka bir ifâdeyle, tapılmaya ve kulluk edilmeye lâayık
olması kendiliğindedir.

Bâzi insanlar puta taparlar, ateşe taparlar,
Güneş’e taparlar,
kahramanlara, zorbalara veyâ bâzi sevdikleri şeylere taparlar.
Taptıkları zaman,
taptıkları onlar için birer ilâh ya da mâbud olur.
Bu insanlar,
daha sonra bunlardan cayarlar, sonra bu taptıklarını tanımaz
olurlar...

³ Hamdi Yazır, E., *Hak Dini Kur’an Dili*, Zaman, Cilt 1, sayfa 47.

O zaman,
o taptıkları da, iğreti alınmış mâbûdiyet ve tanrılık özelliklerini
kaybederler.

Hâlbuki insanlar,
ister Allah'ı (CC) mâbut tanısınlar, ister mâbut tanımasınlar,
O bizzat mâbuttur.
O'na her şey ibâdet ve kulluk borçludur.
Hattâ O'nu inkâr edenler bile,
bilmeyerek olsa dahî, her nefes alıp vermelerinde, O'nu zikretmek
ve O'na kulluk etmek zorundadırlar.

Araştırma mantığına göre iddiâ edilebilir ki özel isimler,
kısmen de olsa,
cins isimlerinden önce gelir. Daha sonra,
bir veyâ birkaç özelliğın ifâde ettiğı, benzeme yönü ile cins
isimleri oluşur.

Bundan dolayı,
her özel ismin bir cins isminden veyâ nitelikten alınmış olduğu
iddiası geçersizdir.
'Allah' yüce sözü, bilginlerin çoğuna göre,
hemen söylenmiş bir sözdür ve türememiştir.
Bu yüzden,
bu yüce isim, lisan açısından da, adının sâhibi gibi, bir ezeliyyet
sırrı içindedir.
Allah (CC) kelimesi,
diğeri kelimelere benzemez.
Târihte hiçbir şeye, Allah (CC) kelimesi,
isim olarak verilmemiştir.
Dolayısıyla,
Allah (CC) kelimesine, İsm-i Âzam diyenler de vardır.

Allah (CC) kelimesinin her bir harfini,
birer birer azaltsanız

*geride kalan her kelime,
yine Allah'ın (CC) adı olur.*

*Örneğin Arapça yazılışındaki Allah (CC) isminin,
sağ baştan başlayarak,
bir harfini kaldırırsanız geriye “Lillah”,
iki harfini kaldırırsanız “Hû”,
üç harfini kaldırırsanız “H” harfi kalır.
Geriye kalanların her biri yâni “Lillah”, “Hû” ve “H” de,
yine,
yalnızca Allah demektir.*

*Soluyan her canlı her nefes alış-verişinde, (h-hû) sesini çıkarır /
çıkarmaktadır... Bu demektir ki
bütün canlılar, ister inansınlar, ister inanmasınlar ya da
ister şuurlu olsunlar, isterse şuursuz olsunlar,
her bir nefes alış-verişlerinde, her an Allah'ı (CC) zikrederler.*

*Bu bilimsel sonuç da gösteriyor ki,
bütün canlıların canlılıkları her an, Allah'ın (CC) zikriyle
sürdürülmektedir.
Canlılar O'nun zikrinden kesildiklerinde, onların canlılıkları da
ortadan kalkar / kalkmaktadır...*

*Meselâ zikri biten bir geyik, avcının bir kurşununa hedef olur;
zikri biten bir hasta son nefesini vermiş olur...
Dolayısıyla,
bütün canlılar, her an, Allah'ın (CC) tecellisine muhtaçtırlar.*

*Cümle âlem yoğ iken ol var idi,
Yaratılmıştan ganî cebbâr^δ idi.*

^δ *cebbâr*: (Sıfat-ı İlâhiyedir) İstedigini mutlak yapan, diledigine muktedir olan. Büyüklük, azâmet ve kudret sâhibi. İmar eden **Cenab-ı Hak**. Kullarını islah edip tevbeye götüren Allah Teâlâ Hz.leri... Zâlim, gaddar, müstebid, mütemerrid insanlar (da bu sıfatla tavsif edilir). Meselâ; Cengiz, cebbar ve gaddar bir devlet adamı idi.

*Vâr iken ol, yok idi ins-ü melek,
Arş-ü fers^ε-ü Ay-ü Gün hem nuh^{*} felek[©] ...*

*Sun^ˆ ile bunları ol vâre eyledi,
Birliğine cümle ikrar^Ω eyledi.*

Kudretin izhâr[♥] edüp hem ol celîl^{},
Birliğine bunları kıldı delîl.*

*“Ol!” dedi bir kere vâre oldu cihân,
“Olma !” derse, mahv olur ol dem[‡] hemân.*

*Görüyorsunuz ya,
akıl ve mantığa dayandırarak bilimsel olarak da incelediğimizde,
her nefes alışverişimiz bile her an, İslâm Ve Kültürümüz ’ün
gerçekliğini açıkça haykırıyor...*

*Düşünüyorum da,
şu lâiklik, ne kadar da zararlı olmuş!*

^ε fers: fers: Yer. Yeryüzü. Döşeme. Döşeyiş. Yaymak. Yayılmak. Döşenmiş şey. Küçük develer.

^{*} nuh: İnat etmek, ayak diremek anlamındaki Nuh deyip, peygamber dememek ve çok eski, çoktan modası geçmiş, köhnemiş.

[©] felek: Gök, gök katı, devir. Tâli', baht. Büyük ve dâirevi olan şey. Her gök seyyâresinin gezdiği âlem. Dünya, âlem.

^ˆ sun: Yapmak. Eser, yapılan iş. Te'sir. Güzel iş yapmak.

^Ω ikrar: Açıkta söylemek. Kabul ve tasdik etmek. Hakkı itiraf etmek. Karar vermek. Mukarrer kılmak. Bir kimseye diğerinin kendisinde olan hakkını haber vermek.

[♥] İzhâr: Açığa vurma. Meydana çıkarma. Göstermek. Zâhir ve âşikâre ettirmek. Yalandan gösteriş. Tecvide, iki harfın arasını birbirinden ayırıp açarak ihfâsız, idgamsız olarak okumaya denir..

^{*} celîl: Celâlet ve celâdet sâhibi. Azîm, mertebesi yüksek...

[‡] dem: Nefes. Soluk. Ağz. Nazar. An, vakit, saat. Koku. Kibir, gurur. Âli, yüksek. Kötük.